

DECAGYNIA.

PHYTOLACCA DECANDRA: floribus decandris, decagynis.

Folia, radix, olim officinalia erant; folia anodyna existimantur; succus radicum purgat vehementer. Dale. Succus hic radicum ad unum vel duo cochlearia exhibitus, est purgans remedium in Virginia commune. *Onom. Botan.*

Tenella planta primo vere a Virginiae incolis editur; adultior venenata est: teste KALMIO. *Amæn. Acad. 6. p. 128.* Succus expressus jam adulorum foliorum, in sole ad unguenti consistentiam inspissatus, contra Cancrum adhibetur; quamvis SPROEGEL saepe medicamentum hoc inefficax se invenisse testetur: in scopum supra dictum recentia etiam folia ad loca cancrosa applicantur. Baccæ in autumno ab infantibus impune saepe comeduntur; licet eorum succus, qui pulchrum, ast inconstans colorem rubrum dat, cani exhibitus, Tremores, & leves Contractiones causaverit. *Onom. Botan.*

DODECANDRIA
MONOGYNIA.

ASARUM EUROPÆUM: foliis reniformibus, obtusis, binis.

In officinis Afari folia celebrantur amaracria, nauseosa; vi vomitoria, purgante, er rhina,

DODECANDRIA MONOGYNIA. 143

rhina, diuretica, diaphoretica, emenagoga
prædita à LINNÉ. Radix hujus herbæ ad
J. optime purgat; ita tamen, ut in pulvere
tenuissimo exhibita, emesin excitet; in grossiori
vero absque eversione ventriculi alvum ape-
riat. In decocto vino vomitoria est, vel
purgans; in aquoso vero sudorifera, vel diu-
retica. Folia No. vj. ipsa fere radice sunt
fortiora; adhibentur vero rectissime contusa,
& macerata frigide per noctem, in vini uncia
j. Extraētum tam radicis, quam foliorum,
cum Spiritu Vini commode agit. Asarum hoc
Ipecacuanhæ haud inepte substitui potest. *Amen.*
Acad. 7. p. 307.

Minoribus dosibus datam radicem, aut
longiore coctione debilitatam, egregie resol-
vere observatum est. RULANDUS, & SCHEF-
FER Hydropicos inde viderunt curatos: pa-
tet hinc, cur virtutes ejus diaphoreticas, diu-
reticas, emenagogas celebrarint Auctores.
SPIELMANNUS: ubi plura videri possunt.

In Anglia, referente DALE, a Botanopolis
Asarum Virginicum pro Europæo vendi solet;
cum id, odore & sapore apprime referat.

BOCCONIA FRUTESCENS: Calyx dy-
phillus, Corolla nulla. Stylus bifidus. Bacca
exarida, monosperma.

Integra planta acerrima; succo flavo, Che-
lidonii succo simili, scatet. Americanis ad
verrucas exurendas inservit.

PE-

tibus, & roborantibus adscribitur. FORESTUS ea intus assumta Hæmorrhoides & Prolapsum ani sanatum, & Lapidem vesicæ ita comminutum, ut per frusta cum lotio exierit &c. se vidisse curatum testatur: referente SPIELMANNO.

TRIGYNA.

EUPHORBIA ANTIQUORUM: aculeata, subnuda, triangularis, articulata: ramis patentibus.

Omnes generis hujus species mordaci quādam acrimonia scatent; quæ licet in aliis magis, minus in aliis emineat; licet alias præ aliis magis occupet partes, toti tamen generi communis esse deprehenditur: sic ex observationibus Euphorbia Cyparissias vehementius agit, quam Euphorbia helioscopia; sic succus longe magis causticus est, quam folia & fructus; & hæc, acriores denuo radice. Omnes plantarum harum partes, si recentes cuti applicentur, Tumores, dolorificas Inflammationes, vesicas excitant; deglutitæ, Inflammationes faucium, laringis, ventriculi, intestinorum, Diarrhæas, Dysenterias, Ventris tormenta, Vomitus, Hæmoptoies, Hydropses, non raro mortem causant: panis ipse in furno planta hac calefacto pistus, ex relatione quorundam alvum movere creditur, referente Cl. GMELIN: qui etiam apes, quæ ex defectu meliorum plantarum

K   hanc

hanc in usum vocant, perire; & cætera animalia ab ejus usu eodem, ut supra innui, modo affici; capris exceptis, quæ absque ullo præjudicio hac planta vescuntur, afferit.

Quæ nunc in genere de Euphorbiis dixi, confirmabuntur per omnes ejus species, quæ sequuntur; nimirum quarum effectus per observationes, & experimenta noti sunt.

Antiqui, uti etiam Ipse DALE, crediderunt probabiliter succum inspissatum Euphorbiæ, qui in officinis sub nomine gummi Euphorbiæ prostat, ex hac tantum planta colligi; quæ ideo forte ab *Illustriſſimo LINNÆO*, utpote Antiquis vel ex hoc capite præ reliquis magis nota, Euphorbia antiquorum nuncupata fuit. Alii Euphorbiam officinalem considerarunt ut plantam succum hunc officinis largientem, quem nunc æque ex officinali Euphorbia, quam etiam ex hac colligi novimus. *Onom. Botan.* Nihil minus de succo *Illustriſſ. LINNÆUM* secutus, sub Euphorbia officinali, quæ nunc sequitur, sermonem instituam.

EUPHORBIA OFFICINARUM: aculeata, nuda, multangularis; aculeis geminatis.

In officinis Euphorbiæ gummi ex hac planta prostat. Incidens, corrodens, rubefaciens, vesicans, excorians, stimulans, pellens, drasticum, sternutatorium. Hoc primum, ut PLINIUS Lib. 25. C. 7. refert. JUBA *Mauritaniae Rex* in monte Atlante invenit, & plan-

tam

tam unde efluit, nomine sui Medici EUPHORBII dicti, & ANTONII MUSÆ ejus fratris, Medici Augusti Imperatoris, Euphorbiam appellavit: quæ dein nomen, ut patet, generi dedit. Cum vero Inventor plantæ hujus, non diu ante æram Christianam vixit, mirum non est, apud Antiquiores ullam Euphorbii mentionem prostare: hinc & THEOPHRASTUS, qui longe tempora hæc antecessit, nihil de hac adnotare potuit; & Galenus pauca etiam admodum de Euphorbio scripsit; & si ejus mentionem fecit, ex aliorum potius relatione locutus est: causticum tamen hoc, illo præente, omnes omnium ætatum Medici statuerunt. DIOSCORIDES vero diligentius prosecutus est modum colligendi Euphorbiam, quod in ventriculis ovium conservari scripsit. Effectus quos interne assumitus succus ille inspissatus producit, sequentes MERCURIALIS Cap. 7. *de Venenis calidis* recenset. „ Aestuationem „ ingentem, ob inflammationem oris, ventri- „ culi, intestinorum, sitem, singultum, con- „ vulsionem, fluxus. „ Et PETRUS de ABBA- „ NO Cap. 19. *de Venenorum remediis* „ ille, „ cui datus fuerit succus Tithymalorum, pa- „ tietur fluxum ventris, & vomitum, & acci- „ dentia Cholericæ passionis., TULPIUS Con- „ vulsiones periodicas ab eo ortas, observavit: hy- „ percatharsin cum gravissimis doloribus GUL- „ DENKLEE; Dysenteriam altero die lethalem

ALEXANDER BENEDICTUS: his subjungit SPIELMANNUS: „ licet itaque intus in morbis, ubi drastica proficua fore reputantur, a quibusdam commendetur, prudens Medicus numquam ægrotos suæ fidei commissos, gravissimis ab eo periculis metuendis exponet; cuius rei etiam *Cel. de CRANTZ* meminit, dum ait: „ planta hæc incisa lac fundit causticum inflammans, infelici in horto *Lugduni Batav.* exemplo: lacryma hæc exsiccata ardentissimum hydragogum interno non satis tutum usu, etiam inter errhina infame „. BARTHOLINUS inde caput intumuisse, faciem cum fauibus inflamatam, insequente Stranguria vedit, SPIELMANNO citante. Extus interdum rubefacientibus, & vesicantibus commiscetur; pulvis ejus ossibus inspergitur, quorum exfoliatio promovenda est, & nervis, quos destrui indicatio jubet. *Cel. de CRANTZ.* SPIELMANNUS. Notari porro meretur, ad externos etiam usus pulverem hunc vehementer causticum mitigari a nonnullis addito Sale alcalino, Oleo presso, vel pulvere radicis Iridis Florentinæ.

Oleum, quod, coquendo in Oleo Euphorbiæ, obtinetur; in morbis capitis frigidis, & in Paralysi SPIELMANNUS: in Tumoribus duris *Cel. de CRANTZ* laudat.

EUPHORBIA CHAMÆSICE: dichotoma; foliis crenulatis, subrotundis, glabris; floribus

ribus solitariis, axillaribus; caulis procumbentibus. *Mant.* 393.

Herba a DIOSCORIDE jam recensetur alvum resolvere, succumque simili modo prodefse; qui illitus, contra scorpionis etiam ictus auxiliatur. DALE.

EUPHORBIA PEPLIS: dichotoma; foliis integerrimis, semicordatis; floribus solitariis, axillaribus; caulis procumbentibus.

Plantæ hujus herba itidem officinalis; isdem cum aliis Euphorbiæ speciebus viribus pollet. DALE.

EUPHORBIA PEPLUS: umbella trifida, dichotoma; involucellis ovatis; foliis integerimis, obovatis, petiolatis.

Herba æque ac fructus in officinas recipitur: bilem, ac pituitam detrahit: in hydromelite pota, obsoniis inspersa, conturbat alvum, DIOSCORIDES, DALE.

EUPHORBIA LATHYRIS: umbella quadrifida dichotoma; foliis oppositis, integerimis.

Semina plantæ hujus sub nomine Cataputiæ minoris in officinis inveniuntur; oblonga, rotunda, piso majora, includentia sub pellicula corticosa nucleum album, pinguem, saporis subdulcis, acris, nauseosi. DALE. Planta ipsa laetescens, acris, septica; vis corrodens, rubefaciens, vesicans, excorians, stimulans, draistica à LINNÉ. Succo lacteo, acerrimo;

planta violentissime sursum deorsumque movet, non sine corrosionis & Gangrenæ periculo; eandem vim semina possident. *Cel. de CRANTZ.* Galenus jam grana hæc maxime purgatoria pronunciavit. **TRAGUS** grana 12. vel 14. tusa vinoque pota, totum commovere corpus, alvum purgare, pituitam, & bilem ducere, vomitiones potenter provocare, Choleram & Melancholiā adducere, afferit.

EUPHORBIA APIOS: umbella quinquefida, bifida; involucellis ramiformibus; primis obcordatis. Rami steriles; foliis linearilanceolatis, obtusis. Floriferi vero subrotundo-ovatis. Umbella quadrifida, bifida, nec ultra. Involucrum universale quadriphyllum; foliolis subrotundis, vix acutis. Involucella priora foliolis obcordatis; posteriora reniformibus, vix mucronatis.

Radix hujus olim in officinis occurrebat, vi alvum ducendi prædita. **DIOSC. DALE.**

EUPHORBIA SPINOSA: umbella subquinquefida, simplici; involucellis ovatis; primariis triphyllis; foliis oblongis, integerrimis; caule fruticoso. *Mant. 393.*

Flores sèpius solitarii. Capsulæ verrucosæ. Petala rotunda.

Succus vi pituitosos humores educente præditus, olim in officinis servabatur. **DALE.**

EUPHORBIA PITHYUSA: umbella quinquefida, bifida; involucellis ovatis, mucronatis

natis; foliis lanceolatis; infimis involutis, retrorsum imbricatis.

Hujus quoque radix scopo purgante adhibebatur. DALE.

EUPHORBIA PARALIAS: umbella subquinquefida; bifida; involucellis cordato-reniformibus; foliis sursum imbricatis. *Petala integra.*
Planta glauca.

Tota planta olim in officinis ad similes usus ut præcedentes recondebatur. DALE.

EUPHORBIA SEGETALIS: umbella quinquefida; dichotoma; involucellis cordatis, acutis; foliis linear-lanceolatis; superioribus lateralibus. Petala lunata. Fructus lœvis, angulis scabris; umbella sœpe longitudine totius plantæ. Involucella fere semiorbiculata. Rami etiam floriferi infra umbellam.

Folia, quæ olim usu veniebant, cum reliquis quoad virtutem convenire creduntur. DALE.

EUPHORBIA HELIOSCOPIA: umbella quinquefida; trifida; dichotoma; involucellis obovatis; foliis cuneiformibus, ferratis. *Petala integra.* *Fructus lœvis.*

Herba quæ olim in officinis servabatur, cum *Tithymalis viribus* convenit DALE. Capræ sœpius hac planta vescuntur absque ulla noxa; nisi quod caro illarum pessimi, & nauseosi faporis evadat: idem vaccis, & ovibus accidit, si contra consuetudinem hanc plantam comederint.

152 DODECANDRIA TRIGYNIA.

Oves vero ventris fluxu inde afficiuntur. *Cl. GMELIN.*

EUPHORBIA VERRUCOSA : umbella quinquefida; subtrifida; bifida; involucellis ovatis; foliis lanceolatis, ferratis, villosis; capsulis verrucosis; caules decumbentes; petala integrata.

EUPHORBIA ESULA : umbella multifida; bifida; involucellis subcordatis; petalis subbicarinibus; ramis sterilibus; foliis uniformibus.

Cortex radicie, & folia officinalia sunt. Radix est oblonga, foris fusca, intus ex flavo albescens; saporis paulo acrioris; gustu linguam, fauces ignea acrimonia adurit; assumta vero, tanta cum vehementia, & simul molestia hydropicorum aquas, per vomitus, ac sedes exterminalat, ut non sine cautione usurpanda sit: DALE. Maceratione in acidis corrigitur: *Idem* Cl. SCOPOLI vidit ab externo plantæ hujus usum, dum scroto applicabatur, tumorem magnitudinem capitis humani superantem; & ab eadem planta abdomini applicata, illud in maximam intumuisse molem; quem inflammatio totius abdominis, quæ cito in Gangrenam, & dolorificam mortem vergebatur, presso sequebatur pede. Si ejus succo palpebris ad se invicem adductis, tarsus oculorum inungatur; oculi Inflammatio, & brevi perfecta visus jactura observata fuere. Si igitur externus ejus usus adeo vehementes

pro-

producat effectus; mirum omnino non est, si interne assunta, fortius agat. Ex observatis BUCHOLTZ triginta radicis grana fæminæ cui-dam vitam ademisse notum. GUERIN loc. cit. pag. 37. refert, radices in majori dosi quam par erat, rustico ad expurgandum exhibitas, vomitus conciliaffe acerbissimos, & ex vase pul-monico inde rupto mortem secutam fuisse, ob-servante LEDEL. Febrem inde suppressam, & Anasarcam excitatam notavit SIEGESBECK. Ni-hilominus semina, & radicis cortex, ut vehe-mens medicamentum hydragogum, ad Hydro-picorum præcipue aquas educendas, dum ad-huc intestina illibata adsunt, a nonnullis Medi-cis, ut dictum, adhibetur. CHOMEL, & HILDA-NUS addito Sale Tartari. succum hujus plantæ per aliquot dies relinquebant, tum ad extracti consistentiam inspissatum, dosi granorum duo-decim, eodem cum effectu ac Scammoneum, scopo purgandi, ægris propinabant. Plura in *Dissertatione Cel. GMELIN* legi possunt; ubi etiam meminit, forte hujus plantæ seminibus piscium fures uti, ea aquæ immittendo; ut ho-rum ope temulentis, & soporofis redditis pisci-bus, minori negotio prædari possent. Hac planta vescitur larva *Sphingis Euphorbiæ Linn.* & Ca-præ absque notabili præjudicio eam depascunt.

EUPHORBIA CYPARISSIAS: umbella mul-tifida; dichotoma; involucellis subcordatis; ramis

154 DODECANDRIA TRIGYNIA.

sterilibus; foliis setaceis; caulinis lanceolatis.
Mant. 394.

Petala lunata. Fructus lævis.

Succus qui olim in officinis inveniebatur, iisdem cum præcedentibus viribus pollet. DALE. Extat tamen apud SPROEGEL experimentum, succum hujus plantæ juveni cato vi inditum, nullos malos effectus produxit.

EUPHORBIA MYRSINITES: umbella sub-octofida; bifida; involucellis subovatis; foliis spatulatis, patentibus, carnosis, mucronatis, margine scabris.

Radix, folia, semen, succus in officinis servabantur: succum alvum vehementius purgare DIOSCORIDES refert. DALE.

EUPHORBIA PALUSTRIS: umbella multifida; subtrifida; bifida; involucellis ovatis; foliis lanceolatis; ramis sterilibus.

Lactescens, acris, suspecta planta; cuius radices sub nomine radicum Esulæ in officinis prostant: vi corrodente, rubefacierte, vesicante, excoriante, stimulante, draistica præditæ. LINNE.

EUPHORBIA HYBERNA: umbella sexfida; dichotoma; involucellis ovalibus; foliis integerrimis; ramis nullis; capsulis verrucosis.

Radix, succus, folia, itidem officinalia fure, & viribus cum reliquis convenient. Radicem tusam, aquæ inspersam, pisces necare DIOSC. refert, DALE.

EUPHORBIA DENDROIDES: umbella multifida; dichotoma; involucellis subcordatis; primariis triphyllis; caule arboreo.

Folia, semina, succus in officinis passim obveniunt, eosdemque effectus cum prioribus edunt.

DALE.

EUPHORBIA AMYGDALOIDES: umbella multifida; dichotoma; involucellis perforatis, orbiculatis; foliis obtusis. *Mant. 394.*

Esula caule crasso *Riv. tetr. 227.*

Semina, & radices, quamvis planta eadem cum aliis congeneribus acrimonia polleat, in scopum purgantem adhibentur; & ante plures annos Parisiis, radicis pulvis ut arcanum contra Febrem intermittentem vendebatur: GMELIN. Ejus semina Sale, & Aceto etiam temperata, acer-rima sunt. Radix minus vehemens, tamen vomitus & ventris fluxus producit. *Onom. Botan.*

EUPHORBIA SYLVATICA: umbella quinquefida; bifida; involucellis perfoliatis, subcordatis; foliis lanceolatis, integerrimis. *Mant. Petala lunata.*

Cum præcedentibus viribus convenit: radix olim in officinas recipiebatur. DALE.

EUPHORBIA CHARACIAS: umbella multifida; bifida; involucellis perfoliatis, emarginatis; foliis integerrimis; caule frutescente. *Mant. 394.*

Radix, folia, semina plantæ hujus in officinis asservantur; quæ omnia urenti vi,

ut

144 DODECANDRIA MONOGYNIA.

PEGANUM HARMALA: foliis multifidis.

Herba, & semina parva, angulosa, nigricantia, olim in officinis asservabantur; quibus homines inepti adeo, ut subinde diutius dormiant, scribunt Arabes. DALE.

Semina hujus in foro venalia assumunt Turcæ, unde ineptiantur; auctore BELLONIO in *itinerario*: qui refert, Imperatorem Solimanum vesci semine solitum (teste Jovio) ignorans quale esset, quod voluptatem adferret rerumque molestarum memoriam tolleret. Ex hoc semine forte Bolus erat, quem KEMPFERUS apud Persas in convivio assumfit; unde gaudio inexplicabili, quali antea nunquam implebatur: inde amplexus, risus jocusque &c. at finita cœna, dum adscendisset equum, virtus aliam ideam ipsius cerebro implantabat; haud aliter, ac si pegaso insidens, volitasset per nubes, & coloratissimos iridis arcus, ac si cum Dñs cœnasset: cuncto die oblitus gestorum omnium. *Amœn. Acad. 6. p. 183.*

D I G Y N I A.

AGRIMONIA EUPATORIA: foliis caulinis pinnatis; impari petiolato; fructibus hispidis. *Oed. Dan. 588.*

Diuretica, vulneraria, pellens &c. planta: à LINNE. A Galeno medicamentis aperientibus,

& ceteræ pollut. Succus alvum purgat vehementius. DALE.

ICOSANDRIA MONOGYNIA.

PRUNUS LAURO-CERASUS: floribus racemosis; foliis semper virentibus; dorso bигlandulosis.

Planta ex Trapezunte in Europam anno 1576. advecta est; cuius folia officinæ receperunt: diuretica, narcotica vi pollet a LINNE'. Flores, & folia odorem sat gratum possident; folia cum Lacte cocta huic amygdalinum saporēm tribuunt; in quem usum diu trahebantur, quousque lethales inde secuti effectus, usum hunc noxiū, generique nervoso inimicum, ostenderunt. JOANNES PHILIPPUS du ROI. de Cultura Arborum sylvestrium p. 198. edit. Germ. Ubi etiam refert, cum aqua destillata du HAMEL experimenta in cane fecisse, quem dosi unius cochlearis hujus aquæ intus ingestæ interfecit. Aperta hac victimæ, curatissima etiam inspectione, nullum Inflammationis vestigium detegere potuit, præter exaltatum amygdalarum amararum vehementer suffocantem odorem, aperto ventriculo illico erumpentem.

PRUNUS SPINOSA: pedunculis solitariis; foliis lanceolatis, glabris; ramis spinosis.

Mani-